

[Estrup]

gang til i forbindelse med at sikre, at der er en stemmeret knyttet til medarbejderaktierne.

Dernæst er der så hele spørgsmålet om offentligt ansatte, hvor arbejdsministeren lagde op til et øget samarbejde og en øget udveksling af tanker med Det Radikale Venstre, og den invitation værdsætter jeg, ligesom jeg også nævnte i første omgang, at vi er parat til at snakke med alle, der har konstruktive tanker på dette område.

Men spørgsmålet er, om regeringen har afsluttet processen om, hvad den synes der skal ske med hensyn til de offentligt ansatte og den modningsproces, som jeg efterlyste. Jeg mener, vi har et bud på, hvordan de offentligt ansatte bør indplaceres. Jeg mener, vi har et bud på en ordning, der kan hænge sammen. Jeg synes, det ville være godt, hvis regeringen selv turde spille ud, hvad angår de offentligt ansatte.

Dernæst vil jeg et øjeblik vende tilbage til SFs forslag, som jeg i første omgang måske behandlede en smule stedmoderligt ved mest at hæfte mig ved de negative sider og ikke påpege én ting, hvor vi i hvert fald har et fælles udgangspunkt, nemlig med hensyn til den offentlige sektor og et forsøg på at skabe betingelser for offentligt ansattes medbestemmelse.

Jeg tror, at der – som også hr. Ole Henriksen sagde – er fælles elementer her, som vi kunne snakke videre om. Jeg vil på den anden side sige, at jeg synes ikke, det er nogen god løsning, når man, som SF gør, bruger samarbejdsudvalgsmodellen og dernæst gør det, at man ikke laver medbestemmelse, men stryger »med«et og laver »bestemmelse« for den ene side af bordet i samarbejdsudvalget. Man så at sige stryger A-siden og beholder B-siden. Det tror jeg ikke er nogen løsning på problemet. Men der er nogle fælles elementer i den måde, problemstillingen er lagt op på. Det tror jeg vi vil kunne snakke videre om.

Men problemet er selvfølgelig tilbage efter diskussionen i dag: hvordan skal SFs forslag vurderes i forhold til den fællesberetning, som har spillet en vis rolle her i debatten? Jeg lagde mærke til, at hr. Ole Henriksen understregede, at man stod bag fællesberetningen, og det synes jeg er godt, det er jeg glad for at høre.

Men problemet er så: hvad forstår man ved et supplement til SFs forslag? Jeg tror

ikke, vi andre er tilfredse med at være et supplement til SFs forslag. Vi mener faktisk, at vi er på vej til at lave en ordning, der kan stå selv, og derfor synes jeg, SF må gøre sig klart – det gælder måske ikke hr. Ole Henriksen, men andre medlemmer af SFs gruppe – om man stadig væk ønsker den såkaldte modmagt, som jo er det, der reelt skiller os, det vil sige den kapitalkoncentration, der skal ske i form af en central fondsdannelse. Hvis det stadig væk er ønsket – og det ved jeg der er medlemmer af SFs gruppe der ønsker – så kan vi ikke enes, og det kan vi lige så godt se i øjnene.

Derfor må man trods mange pæne ord fra mange sider i denne sal – og dem påskønner jeg; det gælder både på regeringspartiernes side og fra SF og Socialdemokratiet, at der er blevet sagt mange pæne ting om Det Radikale Venstres forslag – sige, at vi er nok ikke kommet så frygtelig meget længere i dag. Jeg synes ikke, vi har fået løst fondeproblemet i forhold til vores fællesberetning fra i sommer imellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, og jeg synes ikke, regeringspartierne har løst deres problem om, hvad de forstår ved en OD-ordning, og specielt hvilken grad af medbestemmelse der skal være i den.

Før vi har fået den slags problemer løst, er jeg bange for, at vi ikke kommer videre i debatten.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er klart, at der under en debat med så mange forslag falder mange og forskellige bemærkninger. Jeg vil her i anden runde koncentrere mig om to sætninger.

Den ene er spørgsmålet: er der et ønske om overskudsdeling, spredning af ejendomsretten? Ja. Det står helt klart efter debatten i dag. Alle ønsker – stort set alle, der er måske et enkelt parti, der ikke gør det – at få dette problem løst.

Men når jeg kommer til det andet punkt, så går der i denne sag et skel, en skillelinje, og den går mellem på den ene side kollektive og fondsdannelser, på den anden side individualisme, personlig medejendomsret og medbestemmelse. Jeg har hørt det sådan, at der er et flertal for individualisme, personlig medejendomsret og medbestemmelse.